



Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

19 grudnia 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 475/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 475/02	Sprawa C-501/14: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – EL-EM-2001 Ltd/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága [Odesłanie prejudycjalne — Transport drogowy — Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 — Artykuł 10 ust. 3 — Artykuły 18 i 19 — Grzywna nałożona na kierowcę — Niezbędne do wykonania kary środki podjęte wobec przedsiębiorstwa transportowego — Unieruchomienie pojazdu]	2
2016/C 475/03	Sprawa C-582/14: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 lit. a) — Artykuł 7 lit. f) — Pojęcie „danych osobowych” — Adresy protokołów internetowych — Przechowywanie przez dostawcę usług medialnych online — Uregulowanie krajowe uniemożliwiające uwzględnienie uzasadnionego interesu administratora danych]	3

2016/C 475/04	Sprawa C-24/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen [Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa — Artykuł 28c część A lit. a) i d) — Przemieszczanie towarów na obszarze Unii Europejskiej — Prawo do zwolnienia — Nieprzestrzeganie obowiązku przekazania numeru identyfikacji dla celów podatku VAT nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia — Brak poważnych poszlak istnienia oszustwa podatkowego — Odmowa przyznania prawa do odliczenia — Dopuszczalność]	3
2016/C 475/05	Sprawa C-135/15: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Republik Griechenland/Grigorios Nikiforidis [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Prawo właściwe dla umowy o pracę — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 28 — Zakres stosowania <i>ratione temporis</i> — Artykuł 9 — Pojęcie „przepisów wymuszających swoje zastosowanie” — Stosowanie wymuszających swoje zastosowanie przepisów państw członkowskich innych niż państwo sądu — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące obniżenie wynagrodzeń w sektorze publicznym ze względu na kryzys budżetowy — Obowiązek lojalnej współpracy]	4
2016/C 475/06	Sprawa C-148/15: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Deutsche Parkinson Vereinigung eV/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE — Swobodny przepływ towarów — Przepisy krajowe — Wydawane na receptę produkty lecznicze stosowane u ludzi — Sprzedaż w aptekach — Ustalanie jednolitych cen — Ograniczenie ilościowe w przywozie — Środki o skutku równoważnym — Uzasadnienie — Ochrona zdrowia i życia ludzi)	5
2016/C 475/07	Sprawa C-169/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Benelux Gerechtshof – BENELUKS) – Montis Design BV/Goossens Meubelen BV (Odesłanie prejudycjalne — Własność przemysłowa i handlowa — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 93/98/EWG — Artykuł 10 ust. 2 — Czas ochrony — Brak przywrócenia ochrony wskutek konwencji berneńskiej)	6
2016/C 475/08	Sprawa C-424/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado (Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuł 3 — Bezstronność i niezależność krajowych organów regulacyjnych — Reforma instytucjonalna — Połączenie krajowego organu regulacyjnego z innymi organami regulacji — Odwołanie prezesa i doradcy połączonego krajowego organu regulacyjnego przed upływem ich kadencji — Przyczyna odwołania nieprzewidziana przez prawo krajowe)	6
2016/C 475/09	Sprawa C-429/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – Evelyn Danqua/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Krajowy przepis proceduralny przewidujący, dla celów złożenia wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej, termin piętnastu dni roboczych od dnia doręczenia decyzji o oddaleniu wniosku o udzielenie azylu — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasada równoważności — Zasada skuteczności — Prawidłowy przebieg procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej — Prawidłowy przebieg postępowania w sprawie powrotu — Niezgodność)	7
2016/C 475/10	Sprawa C-426/15 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 5 października 2016 r. – Diputación Foral de Bizkaia/Komisja Europejska (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Decyzja Komisji uznająca pomoc za bezprawnie przyznaną — Brak uprzedniego zgłoszenia — Ustalenie daty przyznania pomocy — Umowy „ustanawiające” pomoc — Bezwarunkowe zobowiązanie do przyznania pomocy — Uwzględnienie przepisów krajowych — Formalne postępowanie wyjaśniające — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony)	8

2016/C 475/11	Sprawy połączone C-511/15 i C-512/15: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 października 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Prekršajni Sud u Bjelovaru – Chorwacja) – Renata Horžić (C-511/15), Siniša Pušić (C-512/15)/Privredna banka Zagreb d.d., Božo Prka (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Umowy o kredyt konsumencki — Dyrektywa 2008/48/WE — Umowa o kredyt dotyczący nieruchomości — Zmienna stopa oprocentowania — Obowiązki ciężące na kredytodawcy — Przepisy prawa krajowego mające zastosowanie do umów obowiązujących w dniu wejścia w życie tych przepisów — Brak możliwości stosowania dyrektywy 2008/48)	8
2016/C 475/12	Sprawa C-32/16: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 5 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Dresden – Niemcy) – Ute Wunderlich/Bulgarian Air Charter Limited [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 2 lit. l) — Pojęcie „odwołania” — Lot z nieplanowanym międzylądowaniem]	9
2016/C 475/13	Sprawa C-285/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 marca 2016 r. w sprawie T-33/15 Grupo Bimbo/EUIPO (Bimbo), wniesione w dniu 23 maja 2016 r. przez Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V.	10
2016/C 475/14	Sprawa C-313/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 27 maja 2016 r. przez Médis – Companhia portuguesa de seguros de saúde, SA od postanowienia wydanego przez Sąd Unii Europejskiej (szósta izba), wydanego w dniu 15 marca 2016 r. w sprawie T-774/15: Médis/EUIPO – Médis	10
2016/C 475/15	Sprawa C-479/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 września 2016 r. – Julia Markmann i in./TUfly GmbH	10
2016/C 475/16	Sprawa C-496/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 16 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Pálowi Aranyosiemu	11
2016/C 475/17	Sprawa C-504/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 23 września 2016 r. – Deister Holding AG jako ogólny następca prawny firmy Traxx Investments N.V./Bundeszentralamt für Steuern	11
2016/C 475/18	Sprawa C-514/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 3 października 2016 r. – Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues/José Manuel Proença Salvador i inni	12
2016/C 475/19	Sprawa C-515/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez d’appel de Versailles (Francja) w dniu 3 października 2016 r. – Enedis, SA, dawniej Électricité Réseau Distribution de France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS	13
2016/C 475/20	Sprawa C-609/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Nicolae Ilie Nicula/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, dawniej Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, przy udziale: Cristina Lenuța Stoica	14
2016/C 475/21	Sprawa C-73/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea – Rumunia) – SC Vicdantrans SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, Administrația Fondului pentru Mediu	14
2016/C 475/22	Sprawa C-235/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Maria Bosneaga/Instituția Prefectului – județul Constanța – Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	14

2016/C 475/23	Sprawa C-236/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Dinu Antoci/Instituția Prefectului – județul Constanța – Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	15
2016/C 475/24	Sprawa C-449/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Regione autonoma della Sardegna/Comune di Portoscuso, przy udziale: Saromar Gestioni Srl, Giulio Pistis	15
Sąd		
2016/C 475/25	Sprawa T-199/14: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2016 r. – Vanbreda Risk & Benefits/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna — Zamówienie publiczne na usługi — Ugoda dotycząca kwot odszkodowania — Umorzenie postępowania — Koszty)	16
2016/C 475/26	Sprawa T-339/14: Postanowienie Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Kurchenko/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Zamrożenie środków finansowych — Brak reprezentowania przez adwokata — Bezczywność strony skarżącej — Umorzenie postępowania)	16
2016/C 475/27	Sprawa T-478/16: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2016 r. – OP/Komisja	17
2016/C 475/28	Sprawa T-728/16: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2016 r. – Tuerck/Komisja	18
2016/C 475/29	Sprawa T-729/16: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2016 r. – PO i in./ESDZ	19
2016/C 475/30	Sprawa T-735/16: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2016 r. – CX/Komisja	20
2016/C 475/31	Sprawa T-736/16: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2016 r. – Amira i in./Komisja i EBC	21
2016/C 475/32	Sprawa T-740/16: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2016 r. – Stips/Komisja	21
2016/C 475/33	Sprawa T-744/16: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2016 r. – Generis – Farmacêutica/EUIPO – Corpak MedSystems (CORGRIP)	22
2016/C 475/34	Sprawa T-755/16: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2016 r. – La Rocca/EUIPO (Take your time Pay After)	23
2016/C 475/35	Sprawa T-767/16: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2016 r. – Nanogate/EUIPO (metals)	24
2016/C 475/36	Sprawa T-775/16: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2016 r. – Dochirnie pidpriemstvo „Kondyterska korporatsiia Roshen”/EUIPO – „Krasnyj Octyabr” (Przedstawienie raka)	24
2016/C 475/37	Sprawa T-32/16: Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2016 r. – Republika Czeska/Komisja	25
2016/C 475/38	Sprawa T-50/16: Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2016 r. – Węgry/Komisja	25

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 475/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 462 z 12.12.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 454 z 5.12.2016

Dz.U. C 441 z 28.11.2016

Dz.U. C 428 z 21.11.2016

Dz.U. C 419 z 14.11.2016

Dz.U. C 410 z 7.11.2016

Dz.U. C 402 z 31.10.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – EL-EM-2001 Ltd/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-501/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport drogowy — Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 — Artykuł 10 ust. 3 — Artykuły 18 i 19 — Grzywna nałożona na kierowcę — Niezbędne do wykonania kary środki podjęte wobec przedsiębiorstwa transportowego — Unieruchomienie pojazdu]

(2016/C 475/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EL-EM-2001 Ltd

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu zezwalającemu na zastosowanie zabezpieczenia w postaci unieruchomienia pojazdu należącego do przedsiębiorstwa transportowego – w sytuacji gdy po pierwsze zatrudniony przez to przedsiębiorstwo kierowca owego pojazdu kierował nim z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym, a po drugie właściwy organ krajowy nie pociągnął tego przedsiębiorstwa transportowego do odpowiedzialności – gdyż zabezpieczenie takie nie spełnia wymogów zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Patrick Breyer/ Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-582/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 lit. a) — Artykuł 7 lit. f) — Pojęcie „danych osobowych” — Adresy protokołów internetowych — Przechowywanie przez dostawcę usług medialnych online — Uregulowanie krajowe uniemożliwiające uwzględnienie uzasadnionego interesu administratora danych]

(2016/C 475/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Patrick Breyer

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że dynamiczny adres protokołu internetowego zarejestrowany przez dostawcę usług medialnych online przy okazji przeglądania przez daną osobę strony internetowej, którą dostawca ten udostępnia publicznie, stanowi wobec tego dostawcy dane osobowe w rozumieniu tego przepisu, w sytuacji gdy dysponuje on środkami prawnymi umożliwiającymi mu zidentyfikowanie osoby, której dane dotyczą, dzięki dodatkowym informacjom, jakimi dysponuje dostawca dostępu do Internetu dla tej osoby.
- 2) Artykuł 7 lit. f) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego dostawca usług medialnych online może gromadzić i wykorzystywać dane osobowe użytkownika tych usług – w braku jego zgody – tylko wtedy, gdy takie gromadzenie i wykorzystywanie są konieczne do umożliwienia konkretnego skorzystania ze wspomnianych usług przez tego użytkownika i zafakturowania kosztów takiego korzystania, przy czym cel polegający na zapewnieniu ogólnej funkcjonalności tychże usług nie może uzasadniać korzystania z tych danych po zakończeniu przeglądania danych mediów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Sprawa C-24/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa — Artykuł 28c część A lit. a) i d) — Przemieszczanie towarów na obszarze Unii Europejskiej — Prawo do zwolnienia — Nieprzebrzeżenie obowiązku przekazania numeru identyfikacji dla celów podatku VAT nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia — Brak poważnych poszlak istnienia oszustwa podatkowego — Odmowa przyznania prawa do odliczenia — Dopuszczalność]

(2016/C 475/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Plöckl

Strona pozwana: Finanzamt Schrobenhausen

Sentencja

Artykuł 22 ust. 8 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2005/92/WE z dnia 12 grudnia 2005 r., w brzmieniu wynikającym z art. 28h szóstej dyrektywy, a także art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy i art. 28c część A lit. d) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie przez organ podatkowy państwa członkowskiego pochodzenia zwolnienia z podatku od wartości dodanej przemieszczenia wewnątrzspółnotowego na tej podstawie, że podatnik nie przekazał nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia numeru identyfikacji dla celów podatku od wartości dodanej, jeżeli nie istnieje żadna poważna poszlaka wskazująca na popełnienie oszustwa, jeżeli towar został przemieszczony do innego państwa członkowskiego, a pozostałe przesłanki zwolnienia również są spełnione.

(¹) Dz.U. C 138 z 27.4.2016 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Republik Griechenland/ Grigorios Nikiforidis

(Sprawa C-135/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Prawo właściwe dla umowy o pracę — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 28 — Zakres stosowania *ratione temporis* — Artykuł 9 — Pojęcie „przepisów wymuszających swoje zastosowanie” — Stosowanie wymuszających swoje zastosowanie przepisów państw członkowskich innych niż państwo sądu — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące obniżenie wynagrodzeń w sektorze publicznym ze względu na kryzys budżetowy — Obowiązek lojalnej współpracy]

(2016/C 475/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Republik Griechenland

Druga strona postępowania rewizyjnego: Grigorios Nikiforidis

Sentencja

1) Artykuł 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że umowny stosunek pracy powstały przed dniem 17 grudnia 2009 r. jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia, tylko jeśli wskutek obopólnego porozumienia umawiających się stron, które zostało uzewnętrznione począwszy od tego dnia, stosunek ten uległ zmianie o takiej doniosłości, iż należy uznać, że we wspomnianym dniu lub po wspomnianym dniu została zawarta nowa umowa o pracę, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

- 2) Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia 593/2008 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on, by przepisy wymuszające swoje zastosowanie inne niż tego rodzaju przepisy państwa sądu lub państwa, w którym ma nastąpić lub nastąpiło wykonanie zobowiązań wynikających z umowy, mogły zostać zastosowane jako normy prawne przez sąd orzekający, ale nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu przez sąd orzekający takich innych przepisów wymuszających swoje zastosowanie jako okoliczności faktycznej w zakresie, w jakim przewiduje to prawo krajowe właściwe dla umowy na mocy przepisów tego rozporządzenia. Wykładni tej nie podważa ustanowiona w art. 4 ust. 3 TUE zasada lojalnej współpracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Deutsche Parkinson Vereinigung eV/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Sprawa C-148/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE — Swobodny przepływ towarów — Przepisy krajowe — Wydawane na receptę produkty lecznicze stosowane u ludzi — Sprzedaż w aptekach — Ustalanie jednolitych cen — Ograniczenie ilościowe w przywozie — Środki o skutku równoważnym — Uzasadnienie — Ochrona zdrowia i życia ludzi)

(2016/C 475/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Parkinson Vereinigung eV

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sentencja

- 1) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe takie jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje ustalanie jednolitych cen sprzedaży przez apteki wydawanych na receptę produktów leczniczych stosowanych u ludzi, stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie w rozumieniu tego artykułu, ponieważ uregulowanie to dotyczy w większym stopniu sprzedaży produktów leczniczych wydawanych na receptę przez apteki mające siedzibę w innych państwach członkowskich niż sprzedaży tych produktów przez apteki mające siedzibę na terytorium kraju.
- 2) Artykuł 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe takie jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje ustalanie jednolitych cen sprzedaży przez apteki wydawanych na receptę produktów leczniczych stosowanych u ludzi, nie może być uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi w rozumieniu tego artykułu w zakresie, w jakim uregulowanie to nie jest odpowiednie dla osiągnięcia zamierzonych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Benelux Gerechtshof – BENELUKS) – Montis Design BV/Goossens Meubelen BV

(Sprawa C-169/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Własność przemysłowa i handlowa — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 93/98/EWG — Artykuł 10 ust. 2 — Czas ochrony — Brak przywrócenia ochrony wskutek konwencji berneńskiej)

(2016/C 475/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Benelux Gerechtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Montis Design BV

Strona pozwana: Goossens Meubelen BV

Sentencja

Artykuł 10 ust. 2 dyrektywy Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych w związku z art. 13 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że czas ochrony przewidziany przez tę dyrektywę nie ma zastosowania do praw autorskich, które były pierwotnie chronione ustawodawstwem krajowym, lecz które wygasły przed dniem 1 lipca 1995 r.

Dyrektywę 93/98 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które pierwotnie przyznawało – jak w sprawie głównej – utworowi ochronę z tytułu praw autorskich, lecz które następnie skutkowało ostatecznym wygaśnięciem tych praw przed dniem 1 lipca 1995 r. ze względu na niespełnienie wymogu formalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado

(Sprawa C-424/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuł 3 — Bezstronność i niezależność krajowych organów regulacyjnych — Reforma instytucjonalna — Połączenie krajowego organu regulacyjnego z innymi organami regulacji — Odwołanie prezesa i doradcy połączonego krajowego organu regulacyjnego przed upływem ich kadencji — Przyczyna odwołania nieprzewidziana przez prawo krajowe)

(2016/C 475/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros

Strona pozwana: Administración del Estado

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywę ramową), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, które dokonują połączenia krajowego organu regulacyjnego w rozumieniu dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, z innymi krajowymi organami regulacji, takimi jak organ ds. konkurencji, ds. sektora pocztowego i sektora energii elektrycznej, w celu utworzenia wielosektorowego organu regulacji odpowiedzialnego w szczególności za zadania przydzielone krajowym organom regulacyjnym w rozumieniu wspomnianej dyrektywy w brzmieniu zmienionym, z zastrzeżeniem, że przy wykonywaniu tych zadań organ ten spełnia warunki dotyczące kompetencji, niezależności, bezstronności i przejrzystości przewidziane w tej dyrektywie i że wydawane przezeń decyzje mogą być przedmiotem skutecznych środków odwoławczych do organu niezależnego od zainteresowanych stron, co powinien zbadać sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 3 ust. 3a dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby tylko z powodu reformy instytucjonalnej polegającej na połączeniu krajowego organu regulacyjnego, odpowiedzialnego za regulację rynku *ex ante* lub rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami, z innymi krajowymi organami regulacji w celu utworzenia wielosektorowego organu regulacji odpowiedzialnego w szczególności za zadania przydzielone krajowym organom regulacyjnym w rozumieniu tej dyrektywy, w brzmieniu zmienionym, prezes i doradca, członkowie organu zbiorowego kierującego połączonym krajowym organem regulacyjnym, zostali odwołani przed upływem ich kadencji, o ile nie zostały ustanowione zasady, które gwarantują, że takie odwołanie nie narusza ich bezstronności i niezależności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 3.11.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – Evelyn Danqua/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-429/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Krajowy przepis proceduralny przewidujący, dla celów złożenia wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej, termin piętnastu dni roboczych od dnia doręczenia decyzji o oddaleniu wniosku o udzielenie azylu — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasada równoważności — Zasada skuteczności — Prawidłowy przebieg procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej — Prawidłowy przebieg postępowania w sprawie powrotu — Niezgodność)

(2016/C 475/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Evelyn Danqua

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Sentencja

Wykładni zasady skuteczności należy dokonywać w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu proceduralnego takiego jak ten w sprawie w postępowaniu głównym, wymagającego złożenia wniosku o przyznanie statusu ochrony uzupełniającej w terminie zawitym piętnastu dni roboczych od dnia powiadomienia przez właściwy organ o możliwości złożenia takiego wniosku przez osobę ubiegającą się o azyl, której azyl nie został udzielony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 5 października 2016 r. – Diputación Foral de Bizkaia/ Komisja Europejska

(Sprawa C-426/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Decyzja Komisji uznająca pomoc za bezprawnie przyznaną — Brak uprzedniego zgłoszenia — Ustalenie daty przyznania pomocy — Umowy „ustanawiające” pomoc — Bezwarunkowe zobowiązanie do przyznania pomocy — Uwzględnienie przepisów krajowych — Formalne postępowanie wyjaśniające — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony)

(2016/C 475/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Diputación Foral de Bizkaia (przedstawiciel: I. Sáenz-Cortabarría Fernández, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Diputación Foral de Bizkaia zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 października 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Prekršajni Sud u Bjelovaru – Chorwacja) – Renata Horžić (C-511/15), Siniša Pušić (C-512/15)/Privredna banka Zagreb d.d., Božo Prka

(Sprawy połączone C-511/15 i C-512/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Umowy o kredyt konsumencki — Dyrektywa 2008/48/WE — Umowa o kredyt dotyczący nieruchomości — Zmienna stopa oprocentowania — Obowiązki ciążące na kredytodawcy — Przepisy prawa krajowego mające zastosowanie do umów obowiązujących w dniu wejścia w życie tych przepisów — Brak możliwości stosowania dyrektywy 2008/48)

(2016/C 475/11)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Prekršajni Sud u Bjelovaru

Strony w postępowaniach głównych

Oskarżyciele: Renata Horžić (C-511/15), Siniša Pušić (C-512/15)

Obwinieni: Privredna banka Zagreb d.d., Božo Prka

Sentencja

Artykuł 23 i art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/201/EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego takim jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych, które to przepisy wymagają od kredytodawcy, pod rygorem sankcji karnych, przestrzegania obowiązków dotyczących zmiennej stopy oprocentowania w odniesieniu do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie tych przepisów, ponieważ te umowy o kredyt nie należą do przedmiotowego zakresu stosowania owej dyrektywy, a ponadto obowiązki te nie stanowią transpozycji tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 5 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Dresden – Niemcy) – Ute Wunderlich/Bulgarian Air Charter Limited

(Sprawa C-32/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 2 lit. l) — Pojęcie „odwołania” — Lot z nieplanowanym międzylądowaniem]

(2016/C 475/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Dresden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ute Wunderlich

Strona pozwana: Bulgarian Air Charter Limited

Sentencja

Artykuł 2 lit. l) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż lot, którego miejsca startu i lądowania są zgodne z pierwotnie planowanymi, lecz w ramach którego doszło do nieplanowanego międzylądowania, został odwołany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 marca 2016 r. w sprawie T-33/15 Grupo Bimbo/EUIPO (Bimbo), wniesione w dniu 23 maja 2016 r. przez Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V.

(Sprawa C-285/16 P)

(2016/C 475/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. (przedstawiciel: M. Edenborough QC)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 13 października 2016 r. Trybunał (szósta izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i postanowił, że Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. pokryje własne koszty.

Odwołanie wniesione w dniu 27 maja 2016 r. przez Médis – Companhia portuguesa de seguros de saúde, SA od postanowienia wydanego przez Sąd Unii Europejskiej (szósta izba), wydanego w dniu 15 marca 2016 r. w sprawie T-774/15: Médis/EUIPO – Médis

(Sprawa C-313/16 P)

(2016/C 475/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Médis – Companhia portuguesa de seguros de saúde, SA (przedstawiciel: M. Martinho do Rosário, advogada)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 września 2016 r. – Julia Markmann i in./TUIfly GmbH

(Sprawa C-479/16)

(2016/C 475/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Julia Markmann, Rene Markmann, Emilia Markmann, Jana Markmann

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Postanowieniem Trybunału z dnia 11 października 2016 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches
Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 16 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko
Pálowi Aranyosiemu**

(Sprawa C-496/16)

(2016/C 475/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Pál Aranyosi

Druga strona: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3, art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przy podejmowaniu decyzji o ekstradycji w celu przeprowadzenia postępowania karnego państwo członkowskie wykonujące nakaz ma obowiązek wykluczenia rzeczywistego niebezpieczeństwa poddania ściganego nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej na skutek warunków pozbawienia go wolności wyłącznie w pierwszym zakładzie karnym, w którym ścigany zostanie umieszczony po przekazaniu go państwu członkowskiemu wydającemu nakaz?
- 2) Czy państwo wykonujące nakaz przy podejmowaniu decyzji ma obowiązek wykluczenia rzeczywistego niebezpieczeństwa poddania ściganego nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu na skutek warunków pozbawienia go wolności również w odniesieniu do następującego w przypadku jego skazania późniejszego osadzenia w celu odbywania kary pozbawienia wolności?
- 3) Czy państwo wykonujące nakaz ma obowiązek wykluczenia tego niebezpieczeństwa wobec zainteresowanego także na wypadek ewentualnego przenoszenia go do innych zakładów karnych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy)
w dniu 23 września 2016 r. – Deister Holding AG jako ogólny następca prawny firmy Traxx
Investments N.V./Bundeszentralamt für Steuern**

(Sprawa C-504/16)

(2016/C 475/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deister Holding AG jako ogólny następca prawny firmy Traxx Investments N.V.

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Pytania prejudycjalne

I. Czy art. 43 w związku z art. 48 WE (obecnie art. 49 w związku z art. 54 TFUE) stoi na przeszkodzie krajowemu przepisowi podatkowemu takiemu jak przepis będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, który odmawia spółce dominującej będącej nierezydentem, której jedyny udziałowiec ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju, zwolnienia z podatku od dochodów kapitałowych z tytułu wypłaconych jej dywidend,

o ile udziały w tej spółce posiadają osoby, którym zwrot lub zwolnienie nie przysługiwałyby, gdyby uzyskały one bezpośrednio dochody oraz

- (1) brak jest gospodarczych lub innych znaczących powodów dla włączenia spółki dominującej będącej nierezydentem albo
- (2) spółka dominująca będąca nierezydentem uzyskuje z własnej działalności gospodarczej nie więcej niż 10 % całkowitego przychodu brutto w danym roku gospodarczym (co między innymi nie ma miejsca, gdy spółka zagraniczna uzyskuje przychody brutto z zarządzania aktywami) albo
- (3) spółka dominująca będąca nierezydentem nie uczestniczy w obrocie gospodarczym przy wykorzystaniu zakładu urzędzonego odpowiednio do jej przedmiotu działalności,

podczas gdy spółkom dominującym będącym rezydentami zwolnienie z podatku dochodowego zostaje przyznane bez względu na wymienione wyżej warunki?

II. Czy art. 5 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/435/EWG stoi na przeszkodzie krajowemu przepisowi podatkowemu takiemu jak przepis będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, który odmawia spółce dominującej będącej nierezydentem, której jedyny udziałowiec ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju, zwolnienia z podatku od dochodów kapitałowych z tytułu wypłaconych jej dywidend,

o ile udziały w tej spółce posiadają osoby, którym zwrot lub zwolnienie nie przysługiwałyby, gdyby uzyskały one bezpośrednio dochody oraz

- (1) brak jest gospodarczych lub innych znaczących powodów dla włączenia spółki dominującej będącej nierezydentem albo
- (2) spółka dominująca będąca nierezydentem uzyskuje z własnej działalności gospodarczej nie więcej niż 10 % całkowitego przychodu brutto w danym roku gospodarczym (co między innymi nie ma miejsca, gdy spółka zagraniczna uzyskuje przychody brutto z zarządzania aktywami) albo
- (3) spółka dominująca będąca nierezydentem nie uczestniczy w obrocie gospodarczym przy wykorzystaniu zakładu urzędzonego odpowiednio do jej przedmiotu działalności,

podczas gdy spółkom dominującym będącym rezydentami zwolnienie z podatku dochodowego zostaje przyznane bez względu na wymienione wyżej warunki?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 3 października 2016 r. – Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues/José Manuel Proença Salvador i inni

(Sprawa C-514/16)

(2016/C 475/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Guimarães

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues

Strona pozwana: José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, S.A., Jorge Oliveira Pinto

Pytania prejudycjalne

- 1 Czy przewidziany w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG⁽¹⁾ z dnia 24 kwietnia 1972 r. obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych normalnie przebywających na terytorium każdego z państw członkowskich ma zastosowanie do posługiwania się pojazdami w jakimkolwiek miejscu, publicznym lub prywatnym, tylko wówczas gdy znajdują się one w ruchu, czy też także wówczas gdy są unieruchomione, o ile mają uruchomiony odpowiedni silnik?
- 2 Czy jest objęty wspomnianym pojęciem ruchu pojazdów w rozumieniu art. 3 ust. 1 ww. pierwszej dyrektywy 72/166 unieruchomiony w posiadłości na płaskiej drodze z ubitej ziemi traktor rolniczy, który był, jak zazwyczaj, używany do wykonywania prac rolniczych (spryskiwanie winorośli herbicydami) z włączonym silnikiem w celu uruchomienia pompy zbiornika, w którym znajdował się herbicyd, i który w tych okolicznościach w wyniku obsunięcia się ziemi na skutek działania następujących czynników:
 - ciężaru traktora,
 - drgania spowodowanego silnikiem traktora i pompy przy ujściu ze spryskiwacza, do niego doczeplonego,
 - obfitego deszczu,stoczył się, w kierunku czterech pracowników, którzy byli zajęci wykonywaniem pracy na niższych terasach, powodując śmierć pracownicy, która trzymała wąż służący do spryskiwania?
- 3 W przypadku odpowiedzi twierdzącej na dwa poprzednie pytania, czy taka wykładnia pojęcia „ruch pojazdu” z art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy 72/166 sprzeciwia się prawu krajowemu (art. 4 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 291/2007), które wyłącza z obowiązku ubezpieczenia przewidzianego w art. 3 ust. 1 sytuacje, w których pojazdy są wykorzystywane do zadań wyłącznie rolniczych lub przemysłowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. 1972, L 103, s. 1; EE 13/02, s. 113).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez d'appel de Versailles
(Francja) w dniu 3 października 2016 r. – Enedis, SA, dawniej Électricité Réseau Distribution de
France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS**

(Sprawa C-515/16)

(2016/C 475/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Enedis SA (dawniej Électricité Réseau Distribution de France)

Druga strona postępowania: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że mechanizm przewidujący obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej przez instalacje korzystające z energii słonecznej po cenie wyższej od ceny rynkowej, który jest finansowany przez odbiorców końcowych energii elektrycznej, taki jak ten wynikający z zarządzeń ministerialnych z dnia 10 lipca 2006 r. (JORF nr 171 z dnia 26 lipca 2006 r, s. 11133) oraz z dnia 12 stycznia 2010 r. (JORF nr 0011 z dnia 14 stycznia 2010 r., s. 727) określających warunki zakupu tej energii elektrycznej, w związku z ustawą nr 2000-108 z dnia 10 lutego 2000 r. o modernizacji i rozwoju energetyki publicznej oraz dekretem nr 2001-410 z dnia 10 maja 2001 r., stanowi pomoc państwa?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 108 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że brak uprzedniego zgłoszenia tego mechanizmu Komisji Europejskiej wpływa na ważność ww. zarządzeń skutkujących wprowadzeniem spornego środka pomocy w życie?

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Nicolae Ilie Nicula/ Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, dawniej Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, przy udziale: Cristina Lenuța Stoica

(Sprawa C-609/14) ⁽¹⁾

(2016/C 475/20)

Język postępowania: rumuński

Prezes dziewiątej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.3.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea – Rumunia) – SC Vicdantrans SRL/ Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-73/15) ⁽¹⁾

(2016/C 475/21)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 11.5.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Maria Bosneaga/ Instituția Prefecturală – județul Constanța – Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Sprawa C-235/15) ⁽¹⁾

(2016/C 475/22)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Dinu Antoci/ Instituția Prefectului – județul Constanța – Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Sprawa C-236/15) ⁽¹⁾

(2016/C 475/23)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Regione autonoma della Sardegna/Comune di Portoscuso, przy udziale: Saromar Gestioni Srl, Giulio Pistis

(Sprawa C-449/15) ⁽¹⁾

(2016/C 475/24)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2016 r. – Vanbreda Risk & Benefits/Komisja

(Sprawa T-199/14) ⁽¹⁾

**(Odpowiedzialność pozaumowna — Zamówienie publiczne na usługi — Ugoda dotycząca kwot
odszkodowania — Umorzenie postępowania — Koszty)**

(2016/C 475/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci P. Teerlinck i P. de Bandt, następnie adwokaci P. Teerlinck, P. de Bandt i R. Gherghinaru)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Delaude i L. Cappelletti, następnie S. Delaude, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2014 r., w której Komisja odrzuciła ofertę złożoną przez skarżącą w odniesieniu do części nr 1 zamówienia w ramach przetargu OIB.DR.2/PO/2013/062/591, dotyczącego ubezpieczenia mienia i osób (Dz.U. 2013/S 155–269617), i udzieliła zamówienia na tę część innej spółce, a po drugie, żądanie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Vanbreda Risk & Benefits w postępowaniu głównym i w postępowaniu w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Kurchenko/Rada

(Sprawa T-339/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Zamrożenie środków finansowych — Brak reprezentowania przez adwokata — Bezczywność strony skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2016/C 475/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Serhiy Vitaliyovych Kurchenko (Chuhuiiv, Ukraina) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, M. Drury, A. Swan i J. Binns, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: Á. de Elera-San Miguel Hurtado i J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Bartelt i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 66, s. 26), rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 66, s. 1), a po drugie, decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 25), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 (Dz.U. 2015, L 62, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a także, tytułem ewentualnym, żądanie oparte na art. 277 TFUE i mające na celu stwierdzenie niemożności stosowania wobec skarżącego art. 1 ust. 1 decyzji 2014/119, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniającą decyzję Rady 2014/119/WPZiB (Dz.U. 2015, L 24, s. 16), a także art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) 2015/138 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie nr 208/2014 (Dz.U. 2015, L 24, s. 1),

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Serhij Witalijowycz Kurczenko pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2016 r. – OP/Komisja

(Sprawa T-478/16)

(2016/C 475/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: OP (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: S. Conrad, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej odmownej decyzji pozwanej oraz wyraźnej odmownej decyzji pozwanej z dnia 16 i 30 września 2016 r. [nr sprawy: Ares (2016) 5716994] w przedmiocie skargi administracyjnej skarżącej z dnia 17 kwietnia 2016 r. na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr. 58/2003 na kontrolę zgodności z prawem decyzji Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych z dnia 18 marca 2016 r. [nr sprawy: Ares (2016) 1371979], która została doręczona skarżącej w dniu 28 kwietnia 2016 r., w zakresie, w jakim wniosek skarżącej o dotacje z dnia 17 listopada 2015 r. (wniosek o nr 716017 – QUASIMODO) został oceniony jako niespełniający wymogów programu ramowego „Horizont 2020”, roczny program prac Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych 2016 (ERC Starting Grant) i odrzucony;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa skarżącej do kontroli przez skarżącą pod względem zgodności z prawem działań Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, ponieważ pozwana pozostawiła bez odpowiedzi skargę administracyjną wniesioną przez skarżącą w terminie przewidzianym w art. 22 ust. 1 akapit 3 rozporządzenia (WE) nr 58/2003⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem odrzucenia złożonego przez skarżącą wniosku o dotacje.

Skarżąca podnosi, że odrzucenie wniesionej przez nią skargi administracyjnej jest również z tego względu niezgodne z prawem, ponieważ sama decyzja odmowna Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych jest sprzeczna z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (Dz.U. 2003, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2016 r. – Tuerck/Komisja

(Sprawa T-728/16)

(2016/C 475/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sabine Tuerck (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi i T. Martin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 grudnia 2015 r. potwierdzającej przeniesienie uprawnień emerytalnych skarżącej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 ogólnych przepisów wykonawczych (OPW) do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych, z dnia 3 marca 2011 r. Tego naruszenia miałyby dopuścić się organ powołujący przy obliczaniu potrącenia kwoty odpowiadającej rewaloryzacji wartości kapitałowej pomiędzy datą złożenia wniosku o przeniesienie a datą faktycznego przeniesienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego w zakresie, w jakim organ powołujący miałby uwzględnić jej awans z mocą wsteczną celem ustalenia jej wynagrodzenia podstawowego w dniu złożenia wniosku o przeniesienie uprawnień emerytalnych.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2016 r. – PO i in./ESDZ**(Sprawa T-729/16)**

(2016/C 475/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PO (Bruksela, Belgia), PP (Pekin, Chiny), PQ (Pekin), PR (Pekin) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J. N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, że stwierdza się nieważność:
 - decyzji z dnia 17 grudnia 2015 r. o nałożeniu limitu 10 000 EUR na koszty edukacji ponoszone przez skarżących;
 - zważywszy na szczególnie kontekst doręczeń aktu niekorzystnego; w razie potrzeby wiadomości elektronicznej z dnia 21 grudnia 2015 r., którą niektórzy z nich otrzymali; w razie potrzeby formularza oceny dodatku; wreszcie, w razie potrzeby, ich rozliczeń wynagrodzenia zawierających kwotę otrzymanego dodatku;
 - w razie potrzeby, na koniec, decyzji oddalających ich zażalenia z dnia 5 lipca 2016 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zarzutu niezgodności z prawem, ze względu na to, że kwestionowane decyzje wydano w oparciu o *Guidelines*, przyjęte przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) w dniu 31 lipca 2014 r., co narusza regulamin pracowniczy i załącznik X do regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący zarzutu niezgodności z prawem, ze względu na to, że kwestionowane decyzje naruszają wspomniane *Guidelines*.
3. Zarzut trzeci, złożony z czterech części, dotyczący niezgodności z prawem indywidualnych decyzji.
 - pierwsza część zarzutu oparta jest na naruszeniu praw nabytych, uzasadnionych oczekiwań, zasady pewności prawa oraz zasady dobrej administracji, ze względu na to, że każdy ze skarżących zdecydował się na zabranie ze sobą rodziny do delegatury w danym państwie, wychodząc z założenia, że koszty edukacji pokrywane są w 100 %.
 - druga część zarzutu oparta jest na naruszeniu zasady równego traktowania i niedyskryminacji, ze względu na to, że system dodatkowego zwrotu kosztów ograniczony ryczałtowo do 10 000 EUR, wprowadzony w ten sposób niezależnie od konkretnej sytuacji poszczególnych delegatur, oznacza jednakowe traktowanie odmiennych sytuacji.
 - trzecia część zarzutu oparta jest na naruszeniu praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji, ze względu na to, że ESDZ nakłada znaczne obciążenie finansowe na niektóre gospodarstwa domowe urzędników lub pracowników, gdyż rodziny muszą albo zdecydować się ponieść te koszty, by zapewnić dzieciom edukację na jednakowym poziomie, jak ich współpracownicy, albo zdecydować się na rozłąkę i zapewnić dzieciom taką edukację taniej, w państwach Unii Europejskiej.
 - czwarta część zarzutu oparta jest na braku faktycznego wyważenia interesów i poszanowania zasady proporcjonalności poszczególnych decyzji, w szczególności ze względu na to, że pozwana nie wykazała, że zamierzony cel uzasadnia naruszenie praw podstawowych skarżących.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie, podnoszonego przez trzy ze skarżących. Dwie z nich uważają, że taki błąd został popełniony przy badaniu wyjątkowych okoliczności, na które powoływały się we wniosku o zwrot, a trzecia uważa, że błąd ten wynikał z nieuwzględnienia dodatkowych kosztów nauczania języka ojczystego.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2016 r. – CX/Komisja

(Sprawa T-735/16)

(2016/C 475/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CX (Bordeaux, Francja) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w rezultacie
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 18 grudnia 2015 r. o sygnaturze Ares(2015)5952489 w zakresie, w jakim jej mocą zostało skarżącemu obniżone wynagrodzenie;
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. o sygnaturze HR.E.2/CB/sa/Ares(2016), doręczonej tego samego dnia, mocą której organ powołujący oddalił część zażalenia skarżącego, które ten złożył w dniu 17 marca 2016 r. i które opatrzone zostało sygnaturą R/170/16, a dotyczyło decyzji o obniżeniu wynagrodzenia;
 - zasądzenie od strony pozwanej nienależnie potrąconych kwot, powiększonych o kary i ustawowe odsetki;
 - obciążenie strony pozwanej całymi kosztami, zgodnie z art. 87 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia regulaminu pracowniczego, w szczególności art. 24 ust. 1 załącznika IX do tego regulaminu, które zostało popełnione przez organ powołujący Komisji w związku z nieustaleniem w decyzji wysokości kwoty, którą zamierzała ona potrącić z wynagrodzenia strony skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia odnośnie do samych powodów tej obniżki wynagrodzenia; u podstaw tego naruszenia leży nierówne traktowanie strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia proceduralnego i nadużycia władzy, nadużycia i przekroczenia uprawnień, ponieważ zaskarżona decyzja stanowiła ukrytą karę dyscyplinarną.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad rozsądnego terminu, dobrej wiary i dobrej administracji, ponieważ okoliczności podnoszone przez stronę pozwaną wobec strony skarżącej sięgały lat 2001 i 2003, czyli okresu ponad 14 i 12 lat przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2016 r. – Amira i in./Komisja i EBC**(Sprawa T-736/16)**

(2016/C 475/31)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Maria Amira (Ateny, Grecja) i 15 innych skarżących (przedstawiciele: S. Pappas i I. Ioannidis, lawyers)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC), Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej lub Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych (ESBC) zrekompensowania podanych w skardze kwot odpowiadających szkodzie, którą ponieśli skarżący w wyniku ich bezprawnego udziału w restrukturyzacji greckiego długu publicznego, z tytułu uruchomienia retroaktywnych Klauzul wspólnego działania;
- tytułem żądania ewentualnego, nakazanie Unii lub the Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) zrekompensowania na rzecz skarżących podanych w skardze kwot odpowiadających szkodzie poniesionej w wyniku bezprawnego wykluczenia publicznych wierzycieli Grecji z restrukturyzacji greckiego długu publicznego;
- w każdym razie, nakazanie EBC naprawienia poniesionych przez skarżących szkód podanych w skardze w odniesieniu do każdego skarżącego wynikłych z bezprawnego wykluczenia ESBC z restrukturyzacji greckiego długu publicznego;
- obciążenie EBC lub Unii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że działania Unii lub EBC oraz ESBC zostały podjęte z przekroczeniem granic ich kompetencji i sprzecznie z art. 120 -126, art.127 i art. 352 ust. 1 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że działania EBC oraz ESBC dotyczące w szczególności wykluczenia ESBC z restrukturyzacji naruszają art. 123 TFUE.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że działania Unii lub EBC oraz ESBC naruszają prawo własności skarżących chronione przez art. 17 Karty praw podstawowych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że działania Unii lub EBC oraz ESBC naruszają swobodny przepływ kapitału chroniony przez art. 63 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że działania Unii lub EBC oraz ESBC naruszają prawo skarżących do równego traktowania chronione przez art. 20 Karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2016 r. – Stips/Komisja**(Sprawa T-740/16)**

(2016/C 475/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Adolf Stips (Besozzo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie, że,

- Komisja Europejska naprawi w całości szkodę poniesioną przez skarżącego ze względu na opóźnienia w organizacji postępowania w sprawie zmiany zaszeregowania (2013);
- W każdym razie Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący poniesionej przez siebie szkody, którą należy przypisywać wyłącznie naruszeniu przez Komisję obowiązku dobrej administracji, zapisanego w art. 41 Karty praw podstawowych. Strona skarżąca utrzymuje, po pierwsze, że lista pracowników, którym zmieniono zaszeregowanie, nie została przejęta przez Komisję w rozsądnym terminie, czyli do dnia 31 grudnia 2013 r. Po drugie, dodaje, że poniesiona przez nią szkoda majątkowa jest rzeczywista i policzalna, a po trzecie, że istnieje związek przyczynowy między zawinionym przez Komisję uchybieniem a poniesioną szkodą.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2016 r. – Generis – Farmacêutica/EUIPO – Corpak MedSystems (CORGRIP)

(Sprawa T-744/16)

(2016/C 475/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Generis – Farmacêutica, SA (Amadora, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J. Paulo Sena Mioludo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Corpak MedSystems, Inc. (Buffalo Grove, Illinois, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Corpak MedSystems, Inc.

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „CORGRIP” – zgłoszenie nr 12 437 919

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie R 2443/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 15 października 2015 r. wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 002334129;

- odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 012437919 „CORGRIP” w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2016 r. – La Rocca/EUIPO (Take your time Pay After)

(Sprawa T-755/16)

(2016/C 475/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro La Rocca (Anzio, Włochy) (przedstawiciele: A. Perani, J. Graffer, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Take your time Pay After” – zgłoszenie nr 14 396 031

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie R 406/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 i wskutek tego:
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie R 406/2016-1, doręczonej w dniu 31 sierpnia 2016 r.;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2016 r. – Nanogate/EUIPO (metals)**(Sprawa T-767/16)**

(2016/C 475/35)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Nanogate AG (Quierschied, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt A. Theis)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „metals” – zgłoszenie nr 14 259 981*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie R 2361/2015-5**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2016 r. – Dochirnie pidpriemstvo „Kondyterska korporatsiia Roshen”/EUIPO – „Krasnyj Octyabr” (Przedstawienie raka)**(Sprawa T-775/16)**

(2016/C 475/36)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnosząca odwołanie:* Dochirnie pidpriemstvo „Kondyterska korporatsiia Roshen” (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci R. Žabolienė i I. Lukauskienė)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą:* Spółka akcyjna „Krasnyj Octyabr” (Moskwa, Rosja)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Skarżący:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 191 921*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie R 2419/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2016 r. – Republika Czeska/Komisja**(Sprawa T-32/16) ⁽¹⁾**

(2016/C 475/37)

Język postępowania: czeski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2016 r. – Węgry/Komisja**(Sprawa T-50/16) ⁽¹⁾**

(2016/C 475/38)

Język postępowania: węgierski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL